

Opera-scoop i den lokale teatersal

Stående bifald til en enestående aften med operastjerne Susanne Elmark og Fredericia Byorkester

Af Lars Zachariassen
Musik anmelder

ANMELDELSE - Helt i scenemusikkens tegn blev koncerten med Fredericia Byorkester i aften spillet igennem anført af en dirigent, der efterhånden tør give mere og mere los. Det var helt tydeligt, at et ret så selvbevidst orkester havde indtaget podiet.

Alt sammen var det til fordel for et fuldtalligt publikum i sal og på balkon. Tilhørerne kunne læne sig tilbage i sæderne og lade sig underholde af et amatør-orkester, hvor velklangen for alvor har sat sig igennem, og hvor der - mindre og mindre vaklende - bliver skabt musik over lange og ubrudte passager. Også der, hvor musikken er svær.

Velkørende

Så velkørende er orkesteret blevet, at dirigent Kielland Lund vover sig ud i et repertoire, hvor enkelte sektioner og ensembler får lov at gå

solo. Kortere solistpræstationer af enkelte orkestermedlemmer blev det også til. Alt sammen bidrog det til underholdningen og til, at interessen kunne holdes fanget ubrudt koncerten igennem.

Afvekslende

Hjælp til at gøre koncerten interessant ud over det sædvanlige fik orkesteret dog af stjernesopranen Susanne Elmark. Hun var en pryd for øjne og øren og kom til at stå som endnu et bevis på, at orkesteret véd, hvad der lokker og sælger: Stjernestøv.

Det dryssede Elmark om sig med. Ud over hele scenen og ud over kanten mod et begejstret publikum. Alt åndede musik og opera. I storformat. Og til at binde det hele sammen trak orkesteret igen i år et sikkert kort. Opgaven som konferencier blev nemlig givet til orkesterformand Anders Nørregaard.

Koncertens to afdelinger var skåret godt til. Afvekslende og passende i længden. Stærkest og mest vellykket på orkestersiden stod Riddernes Dans fra operaen Romeo og Julie. Bombastisk og skæbnetyngt klingede det afvekslet med mere forsonende passager. Smukt stod også Intermezzo fra Cavalleria Rusticana. Lidt for stillestående måske, men i klangen fin og velplejet.

Klangbehandlingen var fuldlødig i den glade dans i

vals fra anden akt i Gounods Faust. Løssluppen næsten svulstig med bravourøs udgang. Flot.

Og så skal orkesteret og ikke mindst Kielland Lund have ros for et aktivt akkompagnement til den forrygende sanger i front, Susanne Elmark.

I styrke og klang skulle der knokles i orkesteret for at følge med sangeren. For Elmark leverede. Der blev sunget - mikrofonfrit, selvfølgelig - så det var en fryd at lægge øren til. Men både sanger og dirigent havde øjne og ører på plads, så derfor gik balancen ikke fløjten. Selv om Elmark ikke sparede på sin sang. Hvilket ikke gjorde hende og hendes sang mindre indtagende.

Prægtigt synger hun. Virtuost og organisk slyngede koloraturerne sig som ranker af plukkemodne druer. Berusende og betagende i É Strano, Violettas arie fra La Traviata. Den særlige operaklang hos Mozart lå også lige for i Elmarks fortættede og totalt afvæbnende fortolkning af Konstanzes arie, Ach ich liebte, fra Bortførelsen fra Seraillet. Silkefin nuanteringskunst.

Overbevisende

Charme og elegance til overflod var der i Juliettes vævre valsearie fra Romeo og Julie (Gounod). Også her med en klanglig smidighed og indføling, som kun er få forundt at gennemføre så suverænt

Publikum - og blandt dem sad operastjernens kæreste Anders Samuelsen, formand for Liberal Alliance - nød Susanne Elmarks smukke sangpragt, charme og elegance.
FOTO: BENNY GRARUP

og overbevisende som her. Og så Mimis "Si, mi chiamano Mimi" fra La Bohème. Hjerteskerende og levet helt ud af den musikalsk ubestikkelige Elmark.

Uovertræffelig, fejende og fjedrende blev Frühlings-

stimmen-Walzer givet til sidst med alle koloratursejlsat - inden Elmark kvitterede for det stående bifald med ekstranummeret - tåreperseren, som ingen kan få at høre for tit: O mio babbino caro.

Forårskoncert. Susanne Elmark, sopran. Fredericia Byorkester. Anne Cathrine Kielland Lund, dirigent
Fredericia Teater den 6. maj 2014